

OBOWIĄZKI NOTARIUSZA, JAKO ELEMENT JEGO STATUSU PRAWNOKONSTYTUCYJNEGO

Badane są cechy kategorii prawnej „obowiązek”, jako elementu statusu prawnokonstytucyjnego. Autor zwraca szczególną uwagę na gatunki i charakterystykę podstawowych obowiązków notariusza. Omawiane są poglądy krajowych i zagranicznych badaczy w kwestii badanej kategorii.

Słowa kluczowe: notariat, instytut notariatu, notariusz, status prawnokonstytucyjny, obowiązki.

DUTIES OF A NOTARY AS PART OF ITS CONSTITUTIONAL AND LEGAL STATUS.

The features in the legal category of "duty" as an element of the constitutional and legal status. The author pays special attention to the types and characteristics of the main duties of a notary public. Approaches revealed a number of domestic and foreign scientists investigated regarding category.

Keywords: notaries, notary institute, the notary, the constitutional and legal status, duties.

K. Czyżmar
doktor nauk prawnych,
docent
doktorant katedry
prawa konstytucyjnego
oraz prawoznawstwa
porównawczego
wydziału prawa
Uzhorodzkiego
Uniwersytetu
Narodowego
m. Uzhgorod,
Ukraina

51

ОБОВ'ЯЗКИ НОТАРІУСА, ЯК ЕЛЕМЕНТ ЙОГО КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ

Досліджуються особливості правової категорії «обов'язок», як елемента конституційно-правового статусу. Автор приділяє особливу увагу видам і характеристиці основних обов'язків нотаріуса. Розкриваються підходи ряду вітчизняних і зарубіжних вчених щодо дослідженої категорії.

Ключові слова: нотаріат, інститут нотаріату, нотаріус, конституційно-правовий статус, обов'язки.

Постановка проблеми. Безспірним щодо структури конституційно-правового статусу будь-якого суб'єкта є твердження про те, що його основу складають *права та обов'язки*. Причому значна частина авторів у процесі дослідження питання структури правового статусу обмежується аналізом тільки основних прав та обов'язків суб'єкта права, зазначаючи одночасно про другорядний характер інших елементів правового статусу. Однак будь-яка теоретична конструкція у правовій науці повинна у першу чергу бути основою для розробки відповідного законодавства. З огляду хоча б на це, складно уявити, щоб відповідний закон, який регулює статус певного суб'єкта, визначав би лише його права та обов'язки. Отже, права та обов'язки суб'єкта владних відносин, тобто його повноваження, будучи базисом його правового статусу, є, як відомо, складовою його компетенції.

Аналіз наукових джерел. У сучасній літературі має місце тривала та масштабна дискусія з приводу визначення змісту правового статусу особи та пов'язаних із нею категорій теорії права, до якої залучилися такі науковці, як Р. Халфіна, С. Кечекьян, С. Алексєєв, В. Нерсєсянц, С. Архіпов та ряд інших. У результаті їх досліджень позначилася тенденція стосовно більш об'ємного (порівняно з цивілістичним) розуміння суб'єктивного права і обов'язку.

Теоретичною базою нашого дослідження стали також і наукові монографії та статті цілого ряду сучасних вітчизняних та зарубіжних правознавців як в галузі проблем організації та функціонування інституту нотаріату, здійснення ним своєї професійної діяльності, так і з питань забезпечення конституційного права на кваліфіковану юридичну допомогу. Це роботи В. Авер'янова, І. Безклубого, Д. Белова, Ю. Бисаги, Н. Кузнецової, П. Косянчука, Я. Ленгер, М. Оніщенко, Н. Матузова, А. Малько, П. Рабіновича, В. Середюк, І. Табаріна, В. Федоренка. Серед праць, що торкаються безпосередньо інституту нотаріату та нотаріальної діяльності, можна назвати також й роботи В. Бранкової, С. Гусарева, Л. Грудциної, А. Кулика, І. Москаленко, Л. Радзівської, С. Пасічник, С. Фурси, І. Черемних, В. Яркова та ряду ін.

Виклад основного матеріалу. Даний елемент конституційно-правового статусу, за твердженням Богданової, займає центральне місце в узагальненій юридичній характеристиці будь-якого суб'єкта конституційного права і є свого роду правовою метою встановлення даного статусу» [1, с. 16]. На думку Ю. Петрова, «...існує єдиний й рівний для всіх правовий статус. Якщо ж включити до його змісту права й обов'язки, що впливають із конкретних правовідносин, то правовий статус буде постійно змінюватися, оскільки права й обов'язки у конкретних правовідносинах неоднакові. До змісту правового статусу входять лише ті права й обов'язки, якими наділений суб'єкт, а не ті, якими він володіє в конкретних правовідносинах. Інакше було б стільки правових статусів, скільки правових відносин» [2, с. 118].

Існуючі точки зору на співвідношення прав та обов'язків органу державної влади можна об'єднати у три групи [3, с. 26]. Перша – відповідно до якої ці поняття є тотожними (така позиція відображена у роботах Н. Волкова, Л. Ковалєва, С. Серьогіної, Ю. Тихомирова, Ц. Ямпольської [4, с. 233]). Згідно з позицією другої групи, орган наділений правом розсуду: коли і як використовувати те чи інше право. Аналіз ситуації, її оцінка, вибір способів реалізації права віднесені до відання органу (хоча у низці випадків законодавство точно визначає, коли і які дії органу належить виконати). Такої думки дотримуються О. Марцеляк [5, с. 46], В. Рижов [6, с. 15]. А представники третьої групи в законодавстві спеціально роблять акцент на правах органу, оскільки їх обсяг рухомий, а обов'язки, що витікають із разових завдань, не є елементом компетенції (крім делегування) [7, с. 26].

Хоча висловлюється й альтернативна до наведених трьох точка зору на зазначене питання. Так, С. Чикурлій відзначає, що в результаті аналізу даного співвідношення права і обов'язки органа виконавчої влади необхідно визнати доктринальним елементом його компетенції, а повноваження – нормативним [8, с. 86].

Порівняльний аналіз законодавства про нотаріат дозволяє, перш за все, відзначити, що законодавець не завжди послідовно відображає співвідношення прав і обов'язків нотаріуса (ст.ст. 4, 5 Закону «Про нотаріат»). Права нотаріуса, викладені в аналізованому нормативно-правовому акті, за певних обставин можуть бути кваліфіковані як обов'язків і навпаки, обов'язки – в якості прав. Як приклад, що обґрунтовує цю тезу, досить послатися на норму статті 4 Закону «Про нотаріат», у відповідності до якої, нотаріус вправі складати проекти угод і заяв, виготовляти копії документів та виписки з них, а також давати роз'яснення з питань вчинення нотаріальних дій і консультації правового характеру. По

суті, нотаріус не має право, а зобов'язаний вчиняти ці нотаріальні дії; буквальний сенс аналізованої норми також має на увазі зв'язаність нотаріуса при вчиненні нотаріальних дій інтересами фізичних та юридичних осіб, які звернулися до нього. У даному випадку мова йде виключно про обов'язки, а не про права нотаріуса.

Каталог прав і обов'язків нотаріуса, зазначений у статтях 4 і 5 Закону України «Про нотаріат», крім зазначених неточностей техніко-юридичного плану, *in pleno* характеризується недостатньою повнотою; із зазначеного переліку виявилися такими, що вибули багато права та обов'язки нотаріуса, на що неодноразово звертається увага в юридичній літературі.

Головний обов'язок нотаріуса – сприяти громадянам, підприємствам, установам і організаціям у здійсненні їх прав та захисті законних інтересів, роз'яснювати права і обов'язки, попереджати про наслідки вчинюваних нотаріальних дій для того, щоб юридична необізнаність не могла бути використана їм на шкоду. Тобто, виходячи зі змісту аналізованого нормативно-правового акту, по суті, головним обов'язком нотаріуса є правове обслуговування населення. Разом з тим, такі публічні послуги означають юридично та соціально значимі дії в інтересах суспільства, держави і громадян, причому основне значення тут має не стільки суб'єкт, який надає публічні послуги, скільки те, що вони собою представляють і в чиїх інтересах виявляються. Виходячи з цього, в законодавстві слід чітко визначити, що основним обов'язком нотаріуса є, в першу чергу, надання публічних юридичних послуг в інтересах не тільки клієнтів, але також суспільства й держави. Діяльність будь-якого нотаріуса володіє консолідуєчим ефектом, коли норма, сукупність умов для реалізації цієї норми через правозастосування можуть досягати індивідуально значущого результату в кожному конкретному випадку.

Нотаріус несе обов'язок активної дії, спрямованої на захист прав і законних інтересів суб'єктів правовідносин. На думку французьких юристів Д. Меадра та Б. Мобрю, практика, при якій нотаріуси відмовляються вступати в юридичний спір і вважають за потрібне домовлятися з протилежною стороною з метою пошуку компромісу, заслуговує критики з точки зору режиму законності. Але в той же час, нотаріус несе обов'язок попередження правових конфліктів в рамках чинного законодавства. Будучи представником публічної влади, безстороннім свідком і радником сторін, він ідеально підходить для цієї ролі з врегулювання договірних відносин без участі суду [9, с. 13-14].

Нотаріус повинен оформляти нотаріальні документи з максимальною точністю, повнотою, ясністю і переконливістю, спираючись на методи стандартизованості та стислості викладу правової інформації. Ці принципи, за твердженням М. Куленко, є конституційними за своїм юридичним змістом [10, с. 3].

Коло обов'язків нотаріуса, передбачених нормою статті 4 Закону «Про нотаріат», визначає порядок правомірного здійснення ним нотаріальної діяльності. Кожен з обов'язків закріплює належну професійну поведінку нотаріуса в процесі вчинення нотаріальних дій, під час надання консультацій, ведення діловодства, зберігання архіву тощо, а загалом зазначені обов'язки окреслюють міру і вид його поведінки протягом всього періоду здійснення нотаріальної діяльності.

Один з обов'язків, визначений у статті, передбачає здійснення нотаріусом професійних обов'язків відповідно до цього Закону і принесеної присяги. Закон України «Про нотаріат» нині є спеціальним нормативно-правовим актом, який безпосередньо встановлює обов'язки нотаріуса, тому їх виконання повинно ґрунтуватися саме на цьому Законі. Разом з тим обов'язки нотаріуса не вичерпуються даним законодавчим актом і в окремих випадках виходять з норм інших законів. Присяга нотаріуса є традиційним атрибутом інституту нотаріату, який виступає як гарантія від самого нотаріуса сумлінно

виконувати свої професійні обов'язки [11, с. 188].

На нотаріуса також покладено обов'язок сприяти громадянам, підприємствам, установам і організаціям у здійсненні їх прав та захисті законних інтересів, що виходить безпосередньо з мети існування інституту нотаріату. Сприяння нотаріуса у реалізації зазначених прав виявляється у наданні нотаріусом консультацій, роз'яснень чинного законодавства як з питань вчинення нотаріальних дій, так і з інших правових питань. Роз'яснення прав і обов'язків є необхідним елементом нотаріальної діяльності, що дозволяє нотаріусу впевнитися у дійсному волевиявленні особи, яка до нього звернулася, у розумінні нею юридичної природи і наслідків вчинюваного правочину тощо [12, с. 177].

Разом з тим це не означає необхідність встановлення обов'язку нотаріуса надавати роз'яснення з будь-яких правових питань, а лише в межах його компетенції. Саме тому у ст. 4 Закону України «Про нотаріат» сформульовано право нотаріуса надавати консультації з правових питань. Якщо роз'яснення під час вчинення нотаріальних дій є обов'язком нотаріуса, то у випадку звернення особи з питанням, не пов'язаним з нотаріальною діяльністю, нотаріус має право надати консультацію, якщо він є компетентним. В останньому разі нотаріус має право на одержання плати за консультацію. Роз'яснення ж в процесі вчинення нотаріальної дії щодо пов'язаних з нею питань надаються безкоштовно¹ [13, с. 177].

Одним з найважливіших обов'язків нотаріуса, що одночасно є гарантією належного здійснення нотаріальної діяльності й одним з головних засобів захисту і охорони прав та інтересів осіб, що звернулися до нотаріуса, є додержання нотаріальної таємниці.

Відмова у вчиненні нотаріальної дії є обов'язком нотаріуса, якщо вона не відповідає чинному законодавству України або міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Україною у встановленому порядку. Такий обов'язок ґрунтується на принципі законності здійснення нотаріальної діяльності. Очевидно, що допущення порушень у системі нотаріату значно ускладнює виконання цим інститутом превентивної функції та функції підтримання законності, знижує рівень довіри суспільства до нотаріуса та органів юстиції взагалі. Закон України «Про нотаріат» чітко визначає випадки відмови від вчинення нотаріальної дії нотаріусом.

Невід'ємною складовою нотаріальної діяльності є ведення нотаріального діловодства та архіву нотаріуса, що також закріплено в рамках наявних у нього обов'язків. Нотаріус зобов'язаний дбайливо ставитися до документів нотаріального діловодства та архіву, не допускати їх пошкодження чи знищення (ст. 14 Закону України «Про нотаріат»). Відповідно до ст. 12 Закону України «Про нотаріат» знищення нотаріусом або з його вини архіву нотаріуса або окремих документів є однією з підстав анулювання свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю. Це пояснюється особливою цінністю документів, які зберігаються у нотаріуса, важливістю інформації, яку містять документи, а також можливістю завдання шкоди охоронюваним правам та інтересам фізичних, юридичних осіб, територіальних громад або держави у разі знищення чи пошкодження документів [13, с. 191].

З метою недопущення правопорушень самими нотаріусами законом надано

¹ У рішенні Печерського районного суду м. Києва від 06.07.2011 року у справі № 2-2625/11 справедливо зазначається, що належним виконанням нотаріусом вищезазначеного обов'язку є роз'яснення сторонам правочину його правових наслідків, про що вказано в тексті самого правочину. Таким чином, суд дійшов обґрунтованого висновку, що при укладенні договору позивач був ознайомлений з його змістом та погодився з умовами зобов'язання, про що свідчить відповідний підпис позивача на договорі. Зі змісту вказаного рішення випливає, що важливим є зазначення факту роз'яснення відповідних норм законодавства в тексті посвідчуваного документа.

Міністерству юстиції України, Головному управлінню юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головним управлінням юстиції в областях, містах Києві та Севастополі повноваження щодо здійснення контролю за організацією нотаріальної діяльності та виконанням нотаріусами правил нотаріального діловодства. На вимоги вказаних органів нотаріус зобов'язаний надавати відповідні документи, інформацію та пояснення, що дозволяє останнім всебічно розглядати всі питання, необхідні для здійснення контролю і перевірки діяльності нотаріуса (ст. 33 Закону України «Про нотаріат»). Необґрунтована відмова нотаріуса від надання зазначеним органам документів для перевірки організації нотаріальної діяльності та виконання правил нотаріального діловодства є однією з підстав зупинення нотаріальної діяльності (ст. 29 Закону України «Про нотаріат») [12, с. 212].

Належне функціонування інституту нотаріату можливе лише за умови високої професійної підготовки нотаріуса як фахівця у сфері права, що охоплює не лише знання нотаріальних процедур, але й норм різних галузей законодавства, вивчення правозастосовної та судової практики тощо. Некомпетентність нотаріуса не лише знижує авторитет органів юстиції та формує негативну громадську думку, але й здатна безпосередньо заподіяти шкоди правам та інтересам особи, яка звернулася до нотаріуса. Тому в ст. 5 Закону України «Про нотаріат» встановлено обов'язок останнього постійно підвищувати свій професійний рівень. Цей обов'язок виконується нотаріусом на власний розсуд (за будь-якою із встановлених форм), а у разі неодноразового порушення правил нотаріального діловодства нотаріус зобов'язаний проходити підвищення кваліфікації (ст. 29 Закону України «Про нотаріат»). Слід звернути увагу на відмінність понять «підвищення професійного рівня» та «підвищення кваліфікації» [12, с. 212].

Підвищення кваліфікації нотаріусів, а, за бажанням, також консультантів державних нотаріальних контор, державних нотаріальних архівів, помічників приватних нотаріусів здійснюється у таких формах:

- підвищення кваліфікації у Міністерстві юстиції України відповідно до планів-графіків підвищення кваліфікації нотаріусів, консультантів державних нотаріальних контор, державних нотаріальних архівів, помічників приватних нотаріусів, які щороку затверджуються наказами Міністерства юстиції України;

- підвищення кваліфікації за програмами короткотермінових семінарів, які організуються та проводяться Міністерством юстиції України, Українською нотаріальною палатою, Академією нотаріату України;

- навчання за програмами удосконалення професійної майстерності, школи молодого нотаріуса в рамках постійно діючих семінарів, які проводяться Міністерством юстиції України, Українською нотаріальною палатою, Академією нотаріату України;

- участь у міжнародних семінарах, симпозіумах, науково-практичних конференціях з питань нотаріату;

- навчання в магістратурі та аспірантурі, проходження докторантури;

- навчання шляхом самоосвіти (підготовка рефератів, статей для опублікування у професійних та фахових виданнях, участь у розробці проектів нормативно-правових актів тощо) [13, с. 201].

Література:

1. Богданова Н.А. Категория статуса в конституционном праве [Текст] / Н.А. Богданова // Вестн. Моск. ун-та. Сер. 11. Право. – 1998. – № 3. – С. 3–20.
2. Петров Ю. Общее учение о правоотношении [Текст] / Ю.Петров – М. : Юрид. л-ра,

1974. – 316 с
3. Исполнительная власть в Российской Федерации [Текст] / Под редакцией А.Ф. Ноздрачева, Ю.А. Тихомирова. – М. : Издательство БЕК, 1996. – 312 с.
 4. Підручник для студентів вищих навчальних закладів / За ред. С. Г. Серьогіної. — Х.: Право, 2005. — 256 с.
 5. Марцеляк О.В. Институт омбудсмана: теория і практика : [монографія] / О.В. Марцеляк. – Харків : Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2004. – 221 с.
 6. Рыжов В.А. Конституционное право как отрасль права в зарубежных странах [Текст] / В.А. Рыжов // Конституционное (государственное) право зарубежных стран: В 4 т. / Отв. ред. проф. Б.А. Страшун. – М. : Изд-во БЕК, 2000. – Т. 1–2. Часть общая: учебник. - 318 с.
 7. Окунев І.С. Загально-теоретичні засади правового статусу суб'єкта права : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень» / І.С. Окунев – Київ, 2010.
 8. Чикурлій С.О. Конституційно-правовий статус органів виконавчої влади України : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.02 / Чикурлій Сергій Олександрович. – К., 2008. – 201 с.
 9. Публичные услуги и право / Под ред. ЮЛ. Тихомирова [Текст]. - М.: Норма, 2007. – 280 с.
 10. Куленко Н.И. Конституционно-правовые основы российского нотариата: Автореф... канд. юрид. наук / Н.И.Куленко. - Челябинск, 2005. – 19 с.
 11. Фурса С. Я. Нотаріальний процес: теоретичні основи [Текст] / С.Я.Фурса. – К.: Істина, 2002.
 12. Нотаріат в Україні : навчальний посібник [Текст] / Під ред. Л.С. Сміян, Ю.В. Нікітін, П.Г. Хоменко - (2-е вид., стереотип.) - К.: КНТ, 2008. - 680 с.
 13. Коротюк О.В. Науково-практичний коментар Закону України «Про нотаріат» [Текст] / О.В.Коротюк - К. : ОВК, 2013. - 765 с.
 14. Белов Д.М. Парадигма українського конституціоналізму / Д.М.Белов.– В.Березний: РК «Свростандарт», 2011. – 400 с.
 15. Byelov D., Kovach Ju., Lenger Ya., The Paradigm of Constitutionalism / D.Byelov, Ju.Kovach, Ya.Lenger // Ponatie a character prava. Zbornik prispevkov z medznarodnej vedeckej konferencie (27 februara 2014). – Bratislava, 2014 – s. 55-60.
 16. Byelov D., Lenger Ya., Constitutionalism: New Aproaches / D.Byelov, Ya.Lenger // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Реформування законодавства України та розвиток суспільних відносин в Україні: питання взаємодії» - Херсон : «Гельветика». – 2014 р. – С. 55-57.

DUTIES OF A NOTARY AS PART OF ITS CONSTITUTIONAL AND LEGAL STATUS.

CHIZHMAR K.

Formulation of the problem. The undoubted on the structure of the constitutional and legal status of any subject is the statement that its basis is rights and obligations. Moreover, a significant part of the authors in the study on the structure of the legal status of the analysis is limited to only the basic rights and obligations of an entity, specifying both a minor character other elements of legal status.

However, any theoretical construct in legal science should primarily be the basis for the development of relevant legislation. Because at least it is difficult to imagine that such a bill,

which regulates the status of a particular entity would determine only its rights and obligations.

Thus, the rights and obligations of the subject of relations, its authority, as the basis of its legal status, is known to be part of his competence.

Analysis of scientific sources. In modern literature there is a long and extensive discussion about the definition of the content of the legal person status and related categories of legal theory, which involved such scholars as R. Halfina, S. Kechekyan, S. Alekseev, V. Nersesyants, C. Arkhipov and others.

As a result of their research influenced more tendency regarding volume (compared to civil) understanding of subjective rights and duties.

The theoretical basis of our study were also academic books and articles of a number of modern domestic and foreign lawyers as problems in the organization and functioning of the notary, the exercise of their professional activities, and for ensuring the constitutional right to qualified legal assistance.

These works of Averyanov V., I. Bezklubyi, D. Belov, Y. Bysaha, N. Kuznetsov, P. Kosyanchuk, J. Lenger, M. Onischenko, N. Matuzov, A. Malko, P. Rabinovych, V. Seredyuk, I. Tabapin, V. Fedorenko.

Among the works that directly affect the institution of notaries and notarial activities, and can be described as works of Brankova, S. Hycapyeva, L. Grudtsyna, A. Kulik, I.V. Moskalenko, L. Radzievska, S. Pasichnyk, S. Fursa, and I. Cheremnykh, V. Yarkova and several others.

The main material. This element of the constitutional and legal status, according to Bogdanova, is central to the characterization of the generalized law of any subject of constitutional law and is a kind of legal status in order to establish this "[1, p. 16].

According to J. Petrov, "... there is a single and equal for all legal status. If included in the content of his rights and obligations arising from specific relationships, the legal status is constantly changing as the rights and responsibilities of specific legal relationships vary.

57

Contents of the legal status includes only those rights and obligations to that of the subject, rather than those which it has in specific relationship. Otherwise it would be so much legal status as legal relations "[2, p. 118].

Current perspectives on the value of the rights and duties of public authorities can be grouped into three groups [3, p. 26]. The first is according to which these concepts are identical (this position is reflected in the works of N. Volkov, L. Koval, S. Seriogin, Y. Tikhomirov, C. Yampolsky [4, p. 233]).

The position of the second group, the authority empowered discretion when and how to use this or that right. Analysis of the situation, its evaluation, the choice of the right ways within the jurisdiction of the body (although in some cases the law specifies when and what actions have to do body).

This opinion is shared by Martselyak O. [5, p. 46] and V. Ryzhov [6, p. 15]. A third group of representatives of the legislation have focused specifically on human body as their volume mobile and obligations arising from the one-time tasks is not an element of competence (except delegation) [7, p. 26].

Although expressed and alternative to the above three points of view on this question. Thus, S. Chikurliy notes that the analysis of the relationship between law and responsibilities of the executive branch must recognize the doctrinal part of its jurisdiction and powers are regulatory [8, p. 86].

A comparative analysis of the legislation of notaries allows, first of all, note that the legislature did not always consistently reflects the value of the rights and duties of a notary (Articles 4, 5 of the Law "On Notary").

Copyright notary contained in the analyzed legal act, under certain circumstances, may be

classified as duties and vice versa, responsibilities - as a human. As an example that proves this thesis, rather refer to the provisions of Article 4 of the Law "On Notary", according to which, the notary is entitled to make draft agreements and statements, make copies and extracts from them, and give explanations on commission notarial acts and advice of a legal nature.

In fact, the notary is entitled to, and shall take such notarial acts; the literal meaning of the analyzed standards also implies connectedness notary notarial acts in the interests of natural and legal persons who applied to him.

In this case only the responsibilities, rather than on the rights of the notary. Product rights and duties of a notary referred to in Articles 4 and 5 of the Law of Ukraine "On Notary", but these inaccuracies technical and legal terms, in pleno characterized by incompleteness; from this list were those who left many rights and duties of a notary, on numerous occasions drawn attention in the legal literature.

The main duty of a notary public is to contribute for citizens, enterprises, institutions and organizations in the implementation of their rights and the protection of legitimate interests, clarify the rights and obligations of the warning effects exerted notarial acts to legal ignorance could not be used to their damage.

That is, based on the content of the analyzed legal act, in fact, the main duty of a notary is a legal services. However, public services such means legally and socially significant action in the public interest, the state and citizens, and of primary importance here is not so much the subject who provides public services, but the fact that they represent and whose interests are.

Therefore, legislation should clearly state that the primary duty of a notary is, above all, the provision of public legal services for the benefit not only customers, but also society and the state. Activity of any notary has a consolidating effect when the rule set conditions for the implementation of this regulation through enforcement can achieve individually significant result in each case.

Notary has a duty of active action aimed to protecting the rights and legitimate interests of legal relations. According to the French lawyers Meadra D. and B. Mobru, a practice in which notaries refuse to enter into a legal dispute and find it necessary to negotiate with the opposite party to seek compromise deserves criticism in terms of regime legitimacy.

But at the same time, the notary has a duty to prevent legal conflicts within the law. As a representative of public authority, an impartial witness and advisor of the parties, it is ideal for this role to resolve the contractual relationship without trial [9, p. 13-14].

The notary shall draw up notarial documents with maximum accuracy, completeness, clarity and conviction, based on the methods and standartization short presentation of legal information. These principles, according to M. Kulenko is constitutional in its legal meaning [10, p. 3]. Responsibilities notary, provided for by Article 4 of the Law "On Notary", determines the order lawful exercise of notarial activities.

Each of duties establishes appropriate professional behavior in the notary notarial acts during consultations, record keeping, storage, archive, etc., and in general these duties outline the extent and type of his behavior during the whole period of notarial activities.

One of the duties specified in article involves a notary professional duties under this Act and brought oath. Law of Ukraine "On Notary" today is a special legal act, which directly determines the duties of a notary, so their performance should be based on this law.

However, the duties of a notary is not limited to this piece of legislation, and in some cases, breaking the rules of other laws. Oath notary is a traditional feature of the Institute of Notaries, which acts as a guarantee from the notary faithfully perform their duties [11, p. 188].

At notary also has the responsibility to contribute to citizens, enterprises, institutions and organizations in the implementation of their rights and the protection of legitimate interests is

obtained directly from the purpose of the institution notaries. Promoting a notary in the implementation of these rights appears to provide notary public consultation, clarification of current legislation as for notarial acts, and other legal issues.

Clarification of rights and responsibilities is essential notarial activity that allows the notary to ascertain the true will of the person who appealed to him, in the sense of its legal nature and effects exerted transaction, etc. [12, p. 177].

However, this does not mean the need for notary obligation to provide an explanation of any legal issues, but only within its competence. That's why in art. 4 of the Law of Ukraine "On Notary" Notary Law is formulated to provide legal advice.

If clarification during notarial acts is the responsibility of the notary, in case of application of individual issues not related to the activities of the notary, the notary may give advice if he is competent. In the latter case the notary is entitled to a fee for advice. Explanations are in the process of committing a notarial action on related issues are free [13, p. 177].

One of the most important duties of a notary, who is also a guarantee of proper notarial activities and one of the principal means of protecting and safeguarding the rights and interests of persons who applied to the notary, the notary is the observance of secrecy.

Denial of a notary actions are the responsibility of the notary, if it does not meet current legislation of Ukraine and international treaties ratified by Ukraine provided in due course. This duty is based on the principle of the legality of the notarial activity.

It is clear that breaches of notaries complicates the implementation of this institute preventive functions and the rule of law, reduce public confidence in the notary and justice at all. Law of Ukraine "On Notary" clearly defines the refusal of the commission of the notary. An integral part of the notary is doing notarial records and archives of the notary, which is also enshrined within its existing obligations.

The notary is obliged to care for the notary office documents and archives, to prevent them from damage or destruction (article 14 Law of Ukraine "On Notary"). According to art. 12 Law of Ukraine "On Notary" destruction notary or his fault archives notary or individual documents is one of the reasons the cancellation of the certificate on the right to the notarial activity.

This is particularly valuable documents are stored in the notary, the importance of information in the documents, as well as the possibility of harm to protected rights and interests of individuals, legal entities, state or local communities in the event of damage or destruction of documents [13, p. 191].

In order to prevent crime by law notaries provided to the Ministry of Justice of Ukraine, the General Directorate of the Ministry of Justice of Ukraine in the Autonomous Republic of Crimea, the Department of Justice in the cities of Kyiv and Sevastopol authority to exercise control over the organization and execution of the notarial rules notaries notary office.

At the request of these bodies must provide the notary documents, information and explanations, which allows the latter to fully address all the issues necessary to control and verify the notary (Article 33 of the Law of Ukraine "On Notary").

Unjustified refusal notary from the aforesaid authorities to check documents of notarial activities and the implementation of the rules of Notary Records is one of the grounds for suspension of notarial activity (Article 29 of the Law of Ukraine "On Notary") [12, p. 212].

The proper functioning of the notary is possible only if the notary high training as a specialist in the field of law, which includes not only knowledge of notarial procedures, but different branches of law rules, studying law enforcement and judicial practices and more. Incompetence notary not only reduces the credibility of the judiciary and creates a negative public opinion, but also the ability to directly cause harm to the rights and interests of the person who requested the notary.

Therefore art. 5 of the Law of Ukraine "On Notary" establishes the obligation of the latter to constantly improve their skills. This duty is performed by a notary of your choice (for any of the prescribed forms), and in case of frequent violations of Notary Records notary must undergo training (art. 29 of the Law of Ukraine "On Notary"). Note the difference between the concepts of "raising the professional level" and "training" [12, p. 212].

Education notaries, and, if desired, as consultants public notaries, notary public archives, private notaries assistants carried out in the following forms:

- Training in the Ministry of Justice of Ukraine in accordance with the schedule of training of notaries, consultants, public notaries, notary public archives, private notaries assistants who annually approved by the Ministry of Justice of Ukraine;
- Training programs for short-term seminars organized and conducted by the Ministry of Justice of Ukraine, Ukrainian Chamber of Notaries, Notaries Academy of Ukraine;
- Training programs for improving professional skills, schools of the young notary under permanent seminars conducted by the Ministry of Justice of Ukraine, Ukrainian Chamber of Notaries, Notaries Academy of Ukraine;
- Participation in international seminars, symposia and scientific conferences on notaries;
- Masters and postgraduate, doctoral passage;
- Learning through self-education (preparation of reports, articles for publication in trade and professional journals, participation in drafting of legal acts, etc.) [13, p. 201].

References:

17. Богданова Н.А. Категория статуса в конституционном праве [Текст] / Н.А. Богданова // Вестн. Моск. ун-та. Сер. 11. Право. – 1998. – № 3. – С. 3–20.
18. Петров Ю. Общее учение о правоотношении [Текст] / Ю.Петров – М. : Юрид. л-ра, 1974. – 316 с
19. Исполнительная власть в Российской Федерации [Текст] / Под редакцией А.Ф. Ноздрачева, Ю.А. Тихомирова. – М. : Издательство БЕК, 1996. – 312 с.
20. Підручник для студентів вищих навчальних закладів / За ред. С. Г. Серьогіної. — Х.: Право, 2005. — 256 с.
21. Марцеляк О.В. Институт омбудсмана: теория і практика : [монографія] / О.В. Марцеляк. – Харків : Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2004. – 221 с.
22. Рыжов В.А. Конституционное право как отрасль права в зарубежных странах [Текст] / В.А. Рыжов // Конституционное (государственное) право зарубежных стран: В 4 т. / Отв. ред. проф. Б.А. Страшун. – М. : Изд-во БЕК, 2000. – Т. 1–2. Часть общая: учебник. - 318 с.
23. Окунев І.С. Загально-теоретичні засади правового статусу суб'єкта права : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень» / І.С. Окунев – Київ, 2010.
24. Чикурлій С.О. Конституційно-правовий статус органів виконавчої влади України : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.02 / Чикурлій Сергій Олександрович. – К., 2008. – 201 с.
25. Публичные услуги и право / Под ред. ЮЛ. Тихомирова [Текст]. - М.: Норма, 2007. – 280 с.
26. Куленко Н.И. Конституционно-правовые основы российского нотариата: Автореф... канд. юрид. наук / Н.И.Куленко. - Челябинск, 2005. – 19 с.
27. Фурса С. Я. Нотаріальний процес: теоретичні основи [Текст] / С.Я.Фурса. – К.:

- Истина, 2002.
28. Нотаріат в Україні : навчальний посібник [Текст] / Під ред. Л.С. Сміян, Ю.В. Нікітін, П.Г. Хоменко - (2-е вид., стереотип.) - К.: КНТ, 2008. - 680 с.
 29. Коротюк О.В. Науково-практичний коментар Закону України «Про нотаріат» [Текст] / О.В.Коротюк - К. : ОВК, 2013. - 765 с.
 30. Белов Д.М. Парадигма українського конституціоналізму / Д.М.Белов.– В.Березний: РК «Євростандарт», 2011. – 400 с.
 31. Byelov D., Kovach Ju., Lenger Ya., The Paradigm of Constitutionalism / D.Byelov, Ju.Kovach, Ya.Lenger // Ponatie a character prava. Zbornik prispevkov z medznnarodnej vedeckej konferencie (27 februara 2014). – Bratislava, 2014 – s. 55-60.
 32. Byelov D., Lenger Ya., Constitutionalism: New Aproaches / D.Byelov, Ya.Lenger // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Реформування законодавства України та розвиток суспільних відносин в Україні: питання взаємодії» - Херсон : «Гельветика». – 2014 р. – С. 55-57.